

Woensdag

den 15den Januarij.

OFFICIEEL GEDEELTE.

~~Generaal ad interim~~
in ~~de~~ ~~zijn~~

BENOEMD:

Tot controleur der landelijke inkomsten van de tweede klasse, de controleur der derde klasse in de residentie Baglen, *P. Bronckam*.

en tot tweede kompiezen ter algemeene secretarie, *F. J. P. Storm van 's Gravesande* en *H. W. van Neek van Roijen*, thans eerste klerken ter gemelde secretarie.

Voorts is bij besluit van den Gouverneur Generaal ad interim dd. 10 dezer, aan den 2den luitenant bij de Padangsche schutterij *C. A. Granpré Molière*, honorabel ontslag verleend, en in dezelfde plaats tot 2den luitenant benoemd, de serjant bij genoemde schutterij *E. M. F. Plate*.

INOFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, den 14den januarij 1834.

Volgens de laatste tijdingen tot 20 september uit het vaderland, was aldaar, eenige dagen te voren, uit Londen terug gekomen, de Minister *Verstolk van Soelen*, met oogmerk, zoo men verzekerde, om mondelinge ophelderingen te geven, omtrent de laatste deliberation der conferentie, welke, ditmaal, wederom eene gunstige keer hadden genomen. Zijne Excellentie zou tevens de deliberation van den kabinets raad in den Haag bijwonen, en vervolgens naar Londen terugkeeren.

Onder de politieke gebeurtenissen, welke, laatstelijk, de aandacht van ons vaderland hebben getrokken, was, in de eerste plaats, de zamenkomst der Keizers van Oostenrijk en Rusland en van den Koning van Pruisen, op een kasteel in Bohemen; waaromtrent overigens nog niets bekend was. In de nabijheid van Mantua, hadden de Oostenrijkers een kamp opgericht van 90,000 man en 300 stukken geschut, hetwelk, insgelijks, veel de aandacht trok. In Portugal waren de zaken van Don Pedro, in het begin van september, wederom achteruit gegaan. *Villafior*, die de troepen van Don Miguel vervolgde, was op Lissabon terug getrokken, en, volgens sommige berigten, was de Maarschalk *Bourmont*, met de Miguellistische armee, tot op twee mijlen van de hoofdstad genaderd. De jonge Koningin Donna Maria, die zich, met hare stiefmoeder, de Hertogin van Braganza, uit Frankrijk naar Engeland begeben had, was te Falmouth, om zich van daar, zoodra de tijdingen gunstig genoeg zouden zijn, naar Portugal te begeven.

De berigten uit het Noorden zijn, wat het jaargetij betreft, buitengemeen ongunstig. Vooral in Zweden en Pruisen hadden de aanboudende regens aanmerkelijke schade aan den oogst toegebracht; en, door eene hevige storm, die den 2den september, in de noordzee en in het kanaal gewoed heeft, zijn een aantal schepen verongelukt. Onder deze bevindt zich de stoomboot *de Beurs van Amsterdam*, waarvan de menschen echter nog gered hebben kunnen worden.

NEDERLANDEN.

—De opening der algemeene Vergadering van de Maatschappij: Tot Nut van 't Algemeen, werd den 14 augustus jl. te Amsterdam plegtiglijk gevierd in de Oude Luthersche Kerk op den Singel. Eene ontelbare menigte aanschouwers woonde deze plegtigheid bij.

De Heer Mr. J. J. Uytwerf-Sterling beklom het spreekgestoelte. Hij sprak van de verbazende en bijna ongelooflijke gebeurtenissen, welke er sedert drie jaren, toen hij op dezelfde plaats het woord voerde, in het Vaderland en in Europa hadden plaats gehad; hoe wij, trouweloos behandeld door onze voormalige Zuidelijke Landgenooten, nog daarenboven onze zoogenaamde vrienden de partij van miltzucht en revolutiegeest zagen voorstaan; hoe Frankrijk en Engeland zich niet ontsien hebben dwangmaatregelen tegen een onschuldig volk in het werk te stellen; en dezelfde handel op de gruwelijkste wijze te krenken; en hoe Nederland, hoezeer in kracht verre beneden dezelfde magtige en talrijke vijanden, echter aan de zoogenaamde

grootte magt, hetzelve met het hoofd heeft kunnen bieden en dezelfde magt op eene treffende wijze heeft weten te handhaven, want de geestdrift der ingezetenen voor de goede zaak kende geene perken.

Maar geestdrift alleen, zeide de spreker, kan niet al die wonderen verrichten. Geestdrift immers is uit haren aard niet duurzaam; zij mag ons op het oogenblik, maar verdoeft spoedig; zij is niet het gevolg van rede en overleg.

Er bestaat dus eene andere oorzaak. Het is de eendragt des volks, de onderworpenheid aan de wetten, de verknogtheid aan den vorst, de liefde tot den geboortegrond, — met één woord, het is de volksgeest, die in Nederland altijd, maar vooral in de laatste jaren zoo schitterend uitblonk.

De spreker hierop overgaande tot het eerste gedeelte zijner redevoering, betoogde, waarom die volksgeest moet behouden en aangewekt worden.

Het volk van Nederland is goed, vredelievend, afkeerig van al wat onbillijk is, wars van tweedragt, bemint variglijk het vaderland en blinkt door wezenlijke nationale deugden uit. Het is deze volksgeest, die thans en altijd in Nederland de bron is geweest van al het goede, dat hetzelve mogt ondervinden, terwijl de geschiedenis ons leert dat onheilen en rampen hetzelve getroffen hebben, wanneer hij verwaarloosd werd. Hij was het die, gedurende den bijna merkwaardigen 80 jarigen strijd, onze voorouders in staat stelde, tegen het overmagtige Spanje met voordeel te strijden en eindelijk geheel deszelfs juk af te werpen. Nimmer had zich Nederland uit de bange omstandigheden en uit den nijpenden nood kunnen redden, die op hetzelve op het laatst der 17de eeuw drukten, indien niet de eendragt hersteld ware geworden en men daarmede eene nooit te voren gekende zedelijke kracht verworven had. Het zoude ons nimmer in den jare 1813 hebben kunnen gebreken het juk der Fransche overheersching van ons af te werpen, zoo niet gebedacht aan onze nationale instellingen en zeden eenige wrede verkrachting aan onze pogingen bijgezet had, even zoo als het tot te voren den Franschen nimmer gelukt zoude zijn ons land met het hange te veroveren en alsoo een einde aan ons nationaal bestaan te maken, zoo niet de pogingen van binnen de pogingen des vijands van buiten had helpen bevorderen.

Niet minder groote voordeelen heeft ons onlangs de volksgeest aangebragt. Hij is het, die ons bewaard heeft voor den omwentelings-geest, die met eene ongelooflijke snelheid geheel Europa doorliep, en ons dien hoogen trap van eer en roem deed beklimmen, waarop wij thans, ondanks de pogingen van vijand en bondgenoot staan. Hij is de oorzaak waarom bij ons die omwentelings-ziekte, erger dan de Cholera, geene vorderingen gemaakt heeft. Aan voorwendzels ontbrak het ons niet; en hoewel ook de Belgen zich waanden of voorgaven verongelikt te zijn tijdens hunne vereeniging met onze gewesten, gevoelde de Noord-Nederlander maar al te wel, dat men, door het bevoordeelen der nijverheid in België, eenen gevoeligen slag aan zijnen handel en aan zijne scheepvaart toebragt. Die volksgeest eindelijk was het, die de Belgen belette ons aan te vallen en zich meester te maken van ons land, op een tijdstip dat onze grenzen ontbloot, onze vestingen nog niet versterkt, ons leger gering en 's lands geldmiddelen ontoereikende waren om in de buitengewone behoefte te voorzien.

De goede volksgeest van Nederland is het, die weerstand geboden heeft aan de vijandige pogingen der twee magtigste volken van Europa. Op de bekrompene denkwijze, welke men zich niet schaamde aan Neerlands Kooplieden ten laste te leggen, rekenende, waanden zij dat, door het aan banden leggen van Handel en Scheepvaart, die bronnen van Hollands bestaan, zij ons ligtelijk tot de ons opgelegde voorwaarden zouden kunnen dwingen. Maar geen klaagtoon bragten hunne pogingen bij ons te weeg. Giften en vrijwillige bijdragen vloeiden te zamen tot stigting van 's Lands schatkamer, die, ondanks de vermindering der inkomsten, nog niet in deszelfs voordeel beallist zijn en de toekomst nog in het duister verborgen ligt, heeft deszelfs eer in den langen worstelstrijd steeds ongekrenkt behouden.

Maar vooral Neerlands strijdmagt kan als een der schoonste uitwerkselen van dien volksgeest aangezien worden. De zelfopoffering van van Spayk en Hobeyn, de welberadene kloekheid van eenen Chassé, de edele heldenmoed van eenen Koopman, de tiendaagse valdugt, de dappere verdediging der Citadel, — dit alles zijn zoo vele bewijzen dat de Noord-Nederlander, hoewel hij den strijd niet bemint, echter reuzenkrachten ontwikkelt, wanneer het de verdediging zijner eer geldt.

In de laatste tijden heeft men ons, vergetende de vroegere heldendaden en edele feiten onzer voorzaten, buitenlands met de onbeduidendste volken van Europa gelijk gesteld. En geen wonder. Het gevolg van alle ongelijksoortige vereenigingen is, dat het mindere de rigting volgt van het meerdere, waarmede het vereenigd is. Een treffend voorbeeld van deze waarheid levert ons onze noodlottige inlijving met Frankrijk op, waarbij wij alle onze nationaliteit verloren. Wij verkregen dezelve, wel is waar, spoedig weder, doch moesten dezelve kort daarna bij de dreigende vereeniging met België gedeeltelijk missen. Men kan

kende ons buitenslands. Onze taal, zeden, manieren, beschaving werden met welgeliefde kleuren afgeschilderd, terwijl de Belgen over onrecht en verongelijking klagen, overal vrienden en aanhangers vonden.

Thans echter heeft zich te dien opzichte veel hersteld. In het Britsche parlement zijn redevoeringen gehoord, welke van den heldenmoed, van de vaderlandsliefde, in een woord, van den voortreffelijken volksgeschiedenis in Nederland met uitbundigen lof spraken. Ook in Frankrijk verheft zich nu en dan stemmen tot dien lof; ja zelfs den Belgen perst soms de waarheid de getuigenis af, dat zij ons in ware nationaliteit verre ten achteren staan.

Welk Nederlander denkt niet met vreugde aan alle deze gewrochten van onzen uitmuntenden volksgeschiedenis en schrikt niet op het denkbeeld van het verlaanwen dezer welvarende bron. Wij zouden de prooi worden van de heerschzucht der Belgen, welke branden om hunne gekende smaad te wreken en ons onze volksdeden niet vergeven kunnen; en van zoo vele andere vijanden, welke ons steeds in het verborgen werken om tweedragt en wantrouwen onder ons te verspreiden.

De Spreker, die de voorbeelden van den volksgeschiedenis opgevoerd te hebben, beantwoordde in het tweede gedeelte zijner redevoering de vraag, hoe kan en moet die volksgeschiedenis behouden en aangekweekt worden?

In de eerste plaats is, volgens den Spreker, een behoorzaam gedrag jegens de Belgen noodzakelijk; op welke wijze ook aan de onafhankelijke geschillen een einde gemaakt worde. De Spreker wil geenen duurzamen haat of verachting jegens de Belgen aangekweekt hebben, maar gelooft het raadzaam hun gehouden gedrag in het algemeen te preken. Zij kunnen ons tot voorbeeld dienen; als van hetgeen zij gedroefd hebben is verzuimlijkt; hun Vorst is vreemd aan hunne zeden en gebruiken; hunne instellingen dragen niet den gezindten wils van die vrijheid, welke zij zoo vurig wilschen te verkrijgen; hunne hoogste ambten worden door vreemdeelingen bekleden en hunne nijverheid kwijdt.

In de tweede plaats behooren wij ons te wachten voor de zuicht om de regering in haar handelingen te bedillen en naar eene denkbeeldige volkomenheid te streven, waardoor gewoonlijk of het kwaad vergroot of door een ander kwaad vervangen wordt. Vergeet wij daarom niet dat, hoe enger de band tusschen land en volk is, des te gemakkelijker werkelijke gebreken hersteld worden.

Ook moeten wij ons onthouden van eene onmatige zuicht (waarvan wij zelfs op dit oogenblik nog niet geheel vrij zijn), om vreemdeelingen na te bootsen, vooral wat de taal betreft. Onze taal is krachtig en deftig genoeg om in de hoogste standen der maatschappij gebedigd te worden, en daar altijd de taal het kenmerk der nationaliteit is, zoude het verzuken derzelve eenen gevoelligen slag voor den volksgeschiedenis zijn.

Voorts is eengezindheid zeer beverderlijk voor den volksgeschiedenis. Wij behoorden ons steeds te beschouwen als leden van één groot huisgezin en altijd aan de spreuk van het Zwitsersche broederschap: „Hebt elkander lief“ in acht te nemen.

Ook Godsdiens en zedelijkheid zijn daartoe onmisbaar. Godsdiensstijfheid verhoogt een volk. En waarom zonder wij niet met dankbaarheid onze harten tot dien God verheffen die, terwijl naturen en vrienden ons afwieken, onze bondgenoot was, die ons één zin, één hart, één wil schonk, die ons kracht bijzette, die onze vijanden met schrik vervulde en onze zwakke pogingen ondersteunde.

Maar ook die verdraagzaamheid in het godsdiensstige, waarvan onze voorvaders ons zulke treffende voorbeelden gegeven hebben, behoort onder ons uitgedoefd te worden.—Maar door wie moet die volksgeschiedenis aangekweekt worden?

En ieder in zijnen huislijken kring kan door het uitoefenen zijner maatschappelijke plichten, door het voorbeeld geven van godsdiens en deugd, bijzonder veel daartoe bijdragen. Inzonderheid kunnen zij, die met de opvoeding der kinderen belast zijn, grootendeels tot dit edele doel medewerken door in de jeugde harten hunner kweekelingen, liefde tot den geboortegrond en verknóchtheid aan hunnen Vorst te doen wortel schieten, en hun steeds voor oogen te houden wat een volk vermag, dat zijne zelfstandigheid weet te schatten.

Maar inzonderheid zijn de bestuurders des lands in de gelegenheid om dien volksgeschiedenis aan te kweeken, door zich te onthouden van alle onmatige en onnatte strengheid, door wijsheid en goedheid, door zorgvuldigheid te vermijden al wat ontevredenheid baren kan en door nimmer den weg van onderdrukking en willekeur in te slaan.

Bijzonder zijn ook daartoe nuttig de Genootschappen van allerlei aard, wier doel is, nuttige kundigheden te verbreiden. En vooral kan de Maatschappij: Tot Nut van 't Algemeen, welke door een bestaan van ruim 50 jaren en het bevorderen van al wat nuttig is, eene wezenlijke Volks-maatschappij genoemd mag worden, zich vleijen menig zaadje gestrooid te hebben, waaruit de tegenwoordige volksgeschiedenis ontkiemt.

Wanneer alle deze maatregelen zullen gehandeld worden, zal onze voorvaders ons spoedig weer toekijken, even als, na eenen stormachtigen nacht, de zon door de wolken breekt en aan de aarde vruchtbaarheid aanbrengt. »Want een volk,» zoo besloot de geachte spreker zijne redevoering, »dat eengezind handelt, staat onwrikbaar pal in het midden der zee.»

Hierna werden de Eereprijsen ter hand gesteld aan de heeren Jan Visser, Onderwijzer te Zevenhuizen; en Johan Pieter Bourje, Arrondissements-Yker te Middelburg, voor derzelver in den verleden jaren bekróonde Prijs-Antwoorden; alsmede aan den heer Jacobus van Wyk, Roelandszoon, te Kampen, voor deszelfs bekróonde prijsverhandeling. Voorts werden de eereblijken aan diegenen uitgereikt, welke, wegens edelmooide daden, door Hoofdbestuurders de openbare erkentenis der Maatschappij zijn waardig gekend.

De Voorzitter bedankte vervolgens allen, die tot den luister dezer plegtigheid hadden bijgedragen: den vaderlandschen dichter W. H. Wamsink Bz., welke de gezangen had vervaardigd, en deze gelegenheid gezongen; Hollands toonkunstenaar J. W. Wilms, welke daarop eene treffende muziek had gecomponeerd; den heer Broekhuizen, welke het orkest dirigeerde; en de verdere

toonkunstenaars, welke door hunne instrumenten en stemmen, de plegtigheid van den dag zoo grootelijks verhoogd hadden.

Ten slotte herinnerde de Voorzitter de toehoorders aan het onlangs door de Maatschappij geleden treurig verlies van twee harer Hoofdbestuurders, de heeren Lagens en Sinderam, en de Vergadering ging uiteen, nadat de zangers het *Wien Neerlands bloed* uit volle borst nog eens gezongen hadden.

ENGLAND.

Uit de Londensche bladen van Augustus blijkt, dat de wet wegens de inkomsten der gevestigde kerk in Ierland bij het Huis der gemeenten, met de daarin gemaakte wijzigingen, is goedgekeurd, en toen met eene onbeduidende verandering bij de Lords was teruggekomen. Dit struikelblok is dus uit den weg geruimd, en daar over het algemeen de geest van tegenstand in het Huis der Lords begint te verlaanwen, zoo sprak men er reeds van, dat de voornaamste, nog bij de wetgeving aanhangige zaken weldra zouden worden afgedaan, en de zittingen van het Parlement alsdan gesloten. Bij het Lagerhuis was men nog met de wet wegens de afschaffing der slavernij bezig. De bepaling, dat aan de planters eene schadeaanspraak van 20 miljoen P. St. (240 miljoen guldens) zal worden uitbetaald, is, na velerlei tegenstand, aangenomen. De Britsche Regering zal dus eene geldleening voor dat bedrag moeten sluiten, welke omstandigheid de aandacht der Londensche beurs zeer weinig hield en aldaar den prijs der inlandsche schuldbrieven drukte.

FRANKRIJK.

In Parijs heeft men het gerucht verspreid, dat de hertog van Leuchtenberg, zoon van prins Eugene en kleinzoon van Napoleon, aanspraak maakt op de hand van D. Maria, de jonge Koningin van Portugal, welke men ten hove aan den hertog van Nemours wil verbinden. Sommige hebben dit gerucht als een louter verdocht beschootwd, doch sedert is uit Marseille geschreven, dat de telegraaf aldaar de last heeft overgebracht, om met de meeste zorg te waken, dat de genoemde hertog van Leuchtenberg onder geen voorwendsel het fransche grondgebied betrede, maar ingevolge de staatswet, bij welke aan het geslacht van Napoleon dit grondgebied wordt ontzegd, gestrengelijk worde geweerd. Ten gevolge van deze voorzorg was het gerucht weder verlevendigd.

RUSLAND.

De vaart met stoombooten breidt zich meer en meer in het noorden van Rusland uit. In Karelie, een gedeelte van Finland, heeft men het ontwerp tot den aanbouw van verscheidene zulke vaartuigen gevormd, die vooreerst tot de binnenlandsche vaart zullen worden gebruikt, maar later ook verdere tochten, en inzonderheid over het meer van Ladoga naar St. Petersburg, zullen doen.

De eerste dezer stoombooten, de *Ilmarine*, van 30 paardenkracht, zou bij voorraad gebruikt worden, om schepen met hout op sleeptouw te nemen. Uit Riga was men voornemens met eene der aldaar aanwezige stoombooten, eene reis naar het kleine romaneske eiland Runo te doen. Ofschoon dit eiland slechts op 15 mijlen afstands van Riga ligt, was het vroeger aldaar nagenoeg geheel onbekend, en toen in het jaar 1831 voor het eerst eene stoomboot voor hetzelve verscheen, belusteden de inwoners, die van eenen ouden Zweedschen stam oorspronkelijk zijn, gewapenderhand het aan land komen der reizigers. Sedert van hun vooroordeel terug gekomen, zagen zij met verlangen een nieuw bezoek van bewoners van het welvarende Riga te gemoet.

TURKIJE.

De *Allg. Zeitung* van 20 augustus, deelt het volgende bericht mede uit KONSTANTINOPEL. Hetgeen voor eenigen tijd alhier als gerucht omloop, is thans eene daadzaak geworden. De Porte heeft met Rusland een, tot nog toe geheim, of- en defensief alliantie-traktaat gesloten, van welks inhoud men slechts zoo veel vernemen, dat zich Rusland daarin tot het verleenen van elken door de Porte verlangden bijstand verbindt, terwijl de Porte van den anderen kant verplicht is, bijaldien Rusland in oorlog met de eene of andere Mogendheid mogt verward worden, deze Mogendheid als vijand te behandelen; dat voorts Rusland van de schadeaanspraak der op 10 miljoen zilveren roebels berekende kosten der laatste expeditie afgezien heeft, en dat de duur der overeenkomst op acht jaren bepaald is. Dat deze overeenkomst voor de Porte even zoo weldadig is, als zij de magt van Rusland aanzienlijk versterkt, dalet weinig twijfel, terwijl er buitendien geen geschikt middel is om de eersuchtige ontwerpen van Mehemmed-Ali, zoo die mogten bestaan, te verijdelen.

Voor eenige dagen heeft de Porte nieuwe muntsoorten in omloop gebracht, waarvan het innerlijke gehalte, in verhouding tot derzelver nominale waarde, die der sedert eenige jaren uitgegevene slechte munten verre overtreft; men spreekt er van om dan ook die oudere munten in te trekken en tegen de nieuwe te verwisselen. Men begrijpt moeilijk hoe zulks bij den ongunstigen financieelen toestand der Regering zal mogelijk zijn; maar misschien is het gerucht te dien opzichte wel te ver gegaan, daar toch de uitgave der nieuwe munten ook reeds een bewijs oplevert, dat de nood der Porte niet zoo overgroot kan zijn. De koers van het Turksche geld is daardoor beduidend verhoogd.

BRAZILIE.

Aanspraak, waarmede het regentschap in naam van Zijne Majesteit den Keizer Don Pedro II, de laatste buitengewone zitting sloot en de gewone zitting der algemeene wetgevende vergadering, opende:

» Doorluchtige en waardige vertegenwoordigers der natie!

» Het regentschap, in naam van Keizer Don Pedro II, bij het sluiten der buitengewone zitting en het openen der laatste gewone zitting van het tweede wetgevende ligchaam, bedankt u voor den

waarlijk vaderlandslievenden ijver, waarmede gij de maatregelen wegens het verbeteren van het financieel stelsel overwogen hebt, en vleest zich dat dit belangrijk onderwerp steeds uwe bijzondere zorg tot zich trekken zal, tot dat de natie een doelmatig behoudsmiddel gevonden zal hebben voor al de onheilen, voortspuitende uit een verkeerd stelsel van geld-omloop.

» Doorluchtige en waardige vertegenwoordigers der natie!

» Het Regentschap bevindt zich in de noodzakelijkheid uwe herten te bedraeven door de treurige aankondiging van het groote verlies, dat Brazilië op den 16den januarij dezes jaars leed. Een der sieraden van den Constitutionnelen troon van Brazilië, de Prinses Donna Paula Marianna, werd op dien dag door den Almagtigen Beschikker van Staten en Vorsten naar de woningen der regtvaardigen geroepen. Zij verliet ons, gedompeld in de uiterste smart, doch met den godsdienstigen troost, dat zij thans het loon van hare onschuld en denkten geniet.

» De vriendschappelijke betrekkingen tusschen het keizerrijk en de staten van beide werelden, duren voort. Pruisen en Saksen hebben reeds geantwoord op de hun gedaane mededeeling van de komst van Don Pedro II tot den troon, en hebben de levendigste belangstelling in den doorluchtigen persoon van den jongen Vorst en in den bloei van het keizerrijk aan den dag gelegd.

» De rust is hersteld in de provincien Ceará en Maranhão, maar ook op de eilanden van Pernambuco en Alagoas. Wegens plaatselijke omstandigheden, en wegens gebrek aan een toereikend getal geregelde troepen, is het moeilijk geweest een einde aan deze onrusten te maken, niettegenstaande de groote onkosten, welke men gemaakt en de vele pogingen, welke men gedaan heeft en welke men niet sparen zal tot dat het gewenschte doel bereikt zal zijn. De Comares van Rio Negra do Para, na eene oproerige beweging, verklaarde zich tot provincie, stelde eenen President afnede eenen militair-opperbevelhebber aan; doch een gewapend varting was toereikende om aldaar de rust te herstellen. In Mato Grosso toonden zich vijftig soldaten van de grens-detachementen oproerig, doch keerden spoedig tot hunnen plicht terug; men heeft het echter als dienstig beschouwd om het overig gedeelte van het legioen dier provincie af te danken. Eindelijk heeft ook de geest der tweedragt zijnen invloed uitgeoefend in de hoofdstad van Minas Geraes, waar in den nacht van 23 maart een opstand uitbarstte gedurende de afwezigheid van den President, die aldus van zijnen post ontzet werd. In alle overige gedeelten dier provincie legde men den duidelijksten afkeer dier wederregtelijke handelingen met geestdrift aan den dag; en volgens de onlangs van daar ontvangene berigten, bestaat er alle hoop, dat de orde spoedig hersteld zal zijn.

» De Ministers zullen u nauwkeurig rekening doen van de zaken hunner respectieve departementen, en u de maatregelen, welke de openbare dienst vereischt, voorleggen.

» Doorluchtige en waardige vertegenwoordigers der natie!

» Het regentschap in naam des Keizers, Don Pedro II, terwijl hetzelfde van uwe wijsheid en vaderlandsliefde de gelukkige bevestiging der algemeene rust en van den algemeenen voorspoed verwacht, verzocht u van deszelfs opregte medewerking in die belangrijke taak; vereenigd met de edelmoedige pogingen van de vertegenwoordigers der natie, zal deze haar geluk daaraan te danken hebben.

Door de blanke bewoners van Jamaica, is de volgende verklaring afgelegd, alvorens het besluit nopens de verhooging der schadeloosstelling voor de West Indische slaven-eigenaars, daar ter plaatse bekend was.

» Wij eischen van het algemeene gouvernement eenen waarborg tegen alle toekomstige bemoeijing met onze slaven, hetzij door bevelen in rade, hetzij op eenige andere door onze wetten niet erkende wijze.

» Wij eischen, dat de zendelingen der onderscheidene Kerkgenootschappen onder het beheer blijven van die wetten, welke de overige onderdanen van Z. M. beheerschen; en wanneer die wetten ontoereikend mogten bevonden worden om ons te beschermen tegen hernieuwde opstanden, door hunne aanblijvingen verwekt, dat het ons dan vergund zij, dezelve te veranderen.

» Wij verlangen zoodanige veranderingen in de wetten nopens de inkomsten, als welke onzen bloei verlevendigen kunnen, door aan de kolonisten een gedeelte van de inkomsten hunner eigen dommen terug te geven, welke nu en sedert langen tijd geheel door de afspelingen van het Moederland verzwolgen zijn.

» Indien men aan deze onze redelijke vorderingen geen gehoor mogt willen geven, eischen wij van het Gouvernement, om ons, zonder aarzelen of dralen, eene billijke schadeloosstelling voor die belangen te geven, waarvan hetzelfde de opoffering voor het voorgewende welzijn van den staat gesicht heeft.

» Mogt men ook deze schadeloosstelling van de hand wijzen, dan eischen wij eindelijk en nederig, dat het eiland van Jamaica gescheiden worde van het moederland en dat, ontbonden van deszelfs gebondenheid, aan de Britsche Kroon, het dan hetzelfde vrijsta, hetzij om zelf onafhankelijk te verklaren, of om zich met eenen anderen Staat te vereenigen, door welken hetzelfde bemind en beschermd, maar niet beleedigd en uitgemergeld zal worden.»

MENGELINGEN.

IETS OVER HAND- EN OORRINGEN.

De handen met ringen te versieren, is een oud en algemeen gebruik, dat tot het begin der wereld opklimt, en zoo men Quintus van Libeck als moeten gelooven in zijn werk, betiteld: *Quaestiones Plantinas*, was een ring het eerste en het eenige versiersel dat Eos in het aardische paradijs gedragen heeft.

De Indianen, wier oorsprong zich in den nacht der tijden verliest, dragen ringen aan neus en lippen. De Molukken dragen ze zelfs aan de kin.

Doorstoken ooren te hebben, was bij de Joden een teken van alijdurende slavernij. Bij de Peruvianen was het een bijzonder

onderscheidingsteeken eener Ridderorde. Aan de kust van Malabar dragen de vrouwen uit de Kaste van Naïr oorhangers, die ongeveer twee pond wegen. Onzens inzien, had *Tuasiemier* kunnen nalaten eene andere oorzaak voor de buitengewoone lengte van hare ooren te zoeken.

Seneca verwijt de Romeinsche dames den buitensporigen prijs, dien zij voor dit tooiel gaven, waaraan zij de waarde opofferden van het vaderlijk erfdeel van vijf of zes gezinnen.

De vrouwen van Guzarate even als die van Baffa, dragen ringen aan de teenen harer voeten. De Boraesche maken er een nog zonderlinger gebruik van.

De gouden ring maakte bij de eerste Romeinen een eereteken uit, voor de Tribunen, Senatoren en Ridders. Die ringen met geheele schepels in den senaat van Karthago geworpen, foondan na den slag bij Cannae, den ondergang der Romeinsche Edelen. Weldra geraakte het gebruik meer algemeen in zwaag en het gebruik scheen eindelijk zoo hoog, dat de aanzienlijke mannen zomer- en winterringen droegen.

De ringen versierd met eenen gegraneerden steen, hebben langen tijd tot zegel gediend. De Romeinen stelden er niet minder prijs op om dezelve van hunnen vijand te ontrooven, dan de Wilden van Amerika om eenen anderen Wilden, dien zij overwonnen hebben, van hun hoofdhaar te berooven. *Plutarchus* verhaalt, dat men aan *Cesar* het hoofd van *Pompejus* voorstelde, den ring, die hem ter verzegeling zijner brieven verstrekke, in den mond hebbende. *Alibi* draagt in de kas van eenen ring, het versel dat hem van de boeien bevrijdde; de kassen der mededingsche ringen, bevatten niets meer dan staaltjes haar of kleine welriekende sponsjes. Het was voormaals een blijk van het grootste vertrouwen aan een' hode zijnen ring mede te geven.

In de oude steekspelen, was de ring van eene dame, aan het einde van het strijdperk opgehangen, de prijs, dien zich de Ridders betwisten. In voilen ren moest men denzelven met de lans weghalen; de ringen van onze dames worden nog dikwijls door de behendigheid behaald.

Weleer verloofde men zich, door elkander een ring te geven. De trouwringen waren deels uit goud en zilver. Tegenwoordig is de meeste trouw verguld, en derhalve niet duurzaam. Voorheen was de trouwring een toovermiddel, dat den afwezenden echtgenoot voor alle ongeluk bewaarde. *Amer* deed den ring van *Sichaus* van *Dido's* vingers vallen, toen hij haar voor *Aeneas* gevoelig wilde maken. De trouwring is geen toovermiddel meer, en in onzen tijd zou *Dido* in de verwarde spelonk gegaan zijn, zonder dezelve te verlaten.

Ring hebben geen waarde meer dan in den minnehandel; eene vrouw verbindt zich bijna als zij er eenen aanneemt; zij heeft zich verbonden, zoo zij er eenen anderen in de plaats geeft.

Wanneer verliefden hunnen band verbreken, bewaren zij doorgaans de ringen; de mannen als een zegeteeken; de vrouwen ter herinnering. Daarom hebben zij er verscheidene aan elke vinger. Dit is eene wijze om bij zichzelf te rekenen. Deze dames tellen met de ringen even als de Peruvianen met de *quipos*. Weinige vrouwen dragen er slechts éenen, behalve den duurzamen ring, den trouwring, die niet mede rekant.

ADVERTENTIEN.

De Directeur Generaal der Financien, maakt bij deze aan de gemeente bekend, dat gedurende éene maand, gerekend van heden af aan, bij 's lands kassen op java verwisselbaar zullen zijn, de op den 4den dezer uitgelote certificaten van den Nederlandsch Indischen achterstand; van welke de nummers zijn bekend gemaakt in de courant van den 8ten dezer, zullende de inwisseling van gedachte certificaten, ook op de buitenbezittingen, voor zoo verre dezelve aldaar aanhanden mogten zijn, kunnen geschieden, gedurende den tijd van éene maand, nadat deze bepaling aldaar zal zijn ontvangen; met bepaling voorts, dat na verloop van den bepaalden termijn van verwisseling, zoo wel op java als op de buitenbezittingen, geene verwisselingen van de bedoelde certificaten, zonder speciale autorisatie, meer zullen gevolg nemen.

BATAVIA, De Directeur Generaal voorn.
den 9den januarij 1834. J. C. REIJNST.

—De Directeur Generaal der Financien, maakt bij deze aan de gemeente bekend, dat gedurende éene maand, gerekend van heden af aan, bij 's lands kassen te Batavia, Soeracarta, Soerabaja en Samarang, verwisselbaar zullen zijn, de op den 4den dezer uitgelote solosche obligaties van hante van het Gouvernement, van welke de nummers zijn bekend gemaakt in de courant van den 8ten dezer, met bepaling, dat na verloop van den bepaalden termijn van verwisseling, op bovengenoemde plaatsen, geene verwisseling van de bedoelde obligaties, zonder speciale autorisatie, meer zullen gevolg nemen.

BATAVIA, De Directeur Generaal voorn.
den 9den januarij 1834. J. C. REIJNST.

—De Directeur Generaal der Financien maakt niet doen, met referie tot zijne advertentien in de javasche courant van den 21sten december 1833 no. 127 bekend, dat ten aanzien van de met 1 dezer verschenen renten coupons van den Nederlandsch Indischen Achterstand, en van de Solosche obligaties, van de zoodanige van die effecten als door comptabelen ten behoeve van hunne borgtogten in 's lands tresaurie gedeponereerd zijn, de algemeene ontvanger te Batavia geautoriseerd is, om de gedachte coupons aan degene welke dezelve met en hantoren de certificaten en Solosche obligaties bij hem gedeponereerd heb-

ben, of aan derzelver gemagtigde tegen reçu aftegeven, en zulks ten einde ook deze belanghebbenden in staat te stellen om de inwisseling dier coupons binnen den bepaalden tijd te kunnen bewerkstelligen; wordende bij dezen alverder niet referte tot de advertentie van den ondergeteekende in de courant van den 11 dezer no. 4, tot nariht van de belanghebbende comptabele ambtenaren, bekend gemaakt, dat de door hen als borgtogt gedeponeerde effecten, voor zoo ver dezelve dezer dagen zijn uitgeloot, bij 's lands kas te Batavia zijn verhandeld als verwisseld, zoo dat de rekening van hunne borgtogt voor het nominaal bedrag van die uitgelote effecten is gekrediteerd, en zij als nu over die gelden kunnen en behooren te beschikken, mits daarentegen op nieuw effecten deponerende.

BATAVIA, De Directeur Generaal voorn. J. C. REIJNST.
den 13den jan. 1834.

—De Resident van Bantam, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat op den 29sten december 1833, door eenige visschers van Poeloe Marak in zee opgevischt en te Anjer is opgebracht, eene verlatene pont, lang 8 voeten, 4 duimen, breed 2 voeten, 8 duimen, en eenen goeden staat en schijnt eene moederpraauw te zijn, en zoo het blijkt nog kortelings gediend te hebben tot vervoer van vuilnis.

Wordende mitsdien bij deze opgeroepen, al de genen, welke vermoenen op dat vaartuig aanspraak te kunnen maken, ten einde na betaling van het opvischloon en op vertoon van een behoorlijk bewijs van eigendom, hetzelfde te kunnen terug erlangen; zullende ingeval zich niemand mocht opdoen, met gemeld vaartuig worden gehandeld overeenkomstig de deswege bestaande bepalingen.

SERANG, De Resident van Bantam, Bij afwezendheid, De waarn. Secretaris, SIJTHOFF.
den 6den januarij 1834.

—De ondergeteekende Resident van Samarang, maakt bij deze bekend, dat door hem ter secretarie in de stad alhier, op woensdag den 29sten dezer, 'smorgens ten 10 ure, onder nadere approbatie van het Gouvernement, zal worden gehouden eene uitbesteding van het transport naar het pakhuis te Samarang van al de Gouvernements koffij in de residentie Samarang, behoorende tot den oogst van dit jaar, en wel op de voorwaarden waarop het transport van de koffij van het gepasseerde jaar heeft plaats gehad.

De uitbesteding zal worden gehouden in twee percelen, als: Het eerste perceel, van de koffij uit de afdeeling Salatiga, welke zal moeten worden afgehaald op drie plaatsen als: van Salatiga, Bawak en Oénarang, en

Het tweede perceel, van de koffij van de afdeeling Kendal, welke op de hoofdplaats van die afdeeling kan worden ontvangen; zullende het aan den annemer zijn vrijgelaten, om de koffij uit die afdeeling over zee te doen overvoeren, mits dit geschiede voor zijne risico, en personele verantwoordelijkheid van hem en zijne borgen.

De gadinghebbenden worden verzocht hunne inschrijvings biljetten in te dienen aan den ondergeteekende voor of uiterlijk op den dag der uitbesteding.

De Resident voornemd, P. LE CLERCQ.

—De contribubelen aan de kas der Samarangsche Schut-terij, worden opgeroepen, om het door hen verschuldigde over het 1ste kwartaal 1834, aan het Bureau van den ondergeteekende, gedurende deze en aanstaande maand februarij te komen voldoen; zullende, na expiratie van gemelden tijd, geene ontvangsten meer gedaan worden.

SAMARANG, De luitenant kwartiermeester, J. SIMON.
den 8ten jan. 1834.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

Behalve de reeds geannonceerde exemplaren der Apokryfische Boeken des Ouden Verbonds, op nieuw overgezet door den Hoogleraar J. H. van der Palm, en behoorende bij de zelve, te Batavia, 3 complete exempl. dier zelve Bijbel-vertaling à f 45 zilver, elk exempl.

Alz. mede een aantal losse stukken daarvan, van no. 2 tot no. 6, zijnde no. 6 het laatste stuk, à f 7 zilver elk stuk.

En van den Bijbel voor de Jeugd van dienselfden uitmuntenden schrijver, een aantal losse stukjes, doorlopende van no. 4 tot het laatste in het licht verschenen no. 22 à f 1½ zilver elk stukje, zijnde deze losse stukken van een en ander pogen te geschikt, om daarmede incomplete exemplaren aan te vullen; adres met gefrankeerde brieven bij

BATAVIA, Den Secretaris des Genootschaps, D. LENTING.
den 10den jan. 1834.

—Verkoop op regterlijk gezag. In den loop van deze maand, zullen door den deurwaarder van den landraad der

stad en voorsteden van Batavia, ten overstaan van eene commissie uit gemelden raad, bij wege van executie publiek worden verkocht, de ondervolgende vastigheden, toebehoorende aan Hadjie Massoen Abdul Taliep, ten behoeve van F. H. Groote.

1. Zeker erf, zijnde een gedeelte uit een meerdere partij bebouwd met een steenen pedak met pannen gedekt, staande en gelegen buiten de nietwpoortstraat in het oosterveld, het 32ste deel van het blok L. sub no. 47, bij de verponding doorlopende onder no. 7531.

2. Zeker erf, zijnde een gedeelte uit een meerdere partij bebouwd met zeven steenen pedakken, splitst onder litt. A, alle met pannen gedekt, staande en gelegen in de zuider Voorstad in het oosterveld, het 34ste deel van het blok L. sub no. 7, 8, 47, 54, 57 tot 66, bij de verponding doorlopende onder no. 7714.

3. Zeker erf, bebouwd met twaalf steenen pedakken, allen met pannen gedekt, staande en gelegen buiten de stadspoort Diest in de chineesche kampong of in het westerveld, het 5de deel van het blok O. sub no. 150 bij de verponding doorlopende onder no. 2823.

Indien er iemand mogt zijn die eenig regt, actie of toezegging op voorschrevene vastigheden zande willen presenteren, die zich ophoudt met het bij ondergeteekende bekend.

BATAVIA, De deurwaarder voornoemd, E. JACOBS.
1sten jan. 1834.

—Op donderdag den 30sten januarij 1834, zal door de boedelkamer alhier, voor rekening van den boedel van wijlen den chinees Han Libsing, publiek worden verkocht een erf, met de daarop staande steenen met pannen gedekte woning, staande en gelegen in de kampong Bibees, alhier.

Namens de boedelkamer. De Secretaris, OOSTHOEK.
SOERABAJA, den 21sten dec. 1833.

—Supra supra fijne middelsoort rijtuig- en andere lakens van diverse kleuren, gekeperde saxische flanel, blaauw en zwart grein, goudgalon en gouddraad, chacots en panassen, gegarneerde hoeden voor residenten, assistent-residenten en secretarissen, gouden en zilveren borduursels, en diverse andere militaire ornamenten, alsmede groot-mediaan-, klein-mediaan, pro-patria-post en kardoes papier, enz. enz. te bekomen bij

VAN DER DOES.

—Een factuur japansche goederen geheel of gedeeltelijk te koop, in de binnen Nieuwpoortstraat, naast het agentenhuis van de heeren Brouwer, Nolthenius en Co., bij

A. MANUEL.

—De Nijss, Brown en Co. hebben ontvangen van de Kaap: boter, meel, gedroogde vruchten, tuinzaden, amandelen en okkernoten. Van Manila: balsem, sigaren in hoeden van halve kistjes, strochoeden en sigarenzakjes; alsmede Hollandische, Engelsche en Bengaalsche provisien, Japansche goederen, enz.

—De ondergeteekende heeft pas van Japan ontvangen: differente zijden stoffen en kabaajen, waajers, speelgoed, pannetjes met tuiten, vliegekasten, bezems, soffa, sakkij, mieso, konomon, stroodoosjes, nachtspiegels, kleine en groote schutls van 6 en 8 bladen, mandwerk, groote mattevanen, enz. Verder van Holland aangebragt: diverse fraaije Fransche en Zwitsersche chitsen, versuikerde vruchten, boter, kaas, roode en rhijnwijn, pale ale, op vaten en op flesschen, enz.

G. B. LILIENFEIN.

—Diverse japansche goederen te bekomen bij VELDMAN, LECONGE en CO.

—Te koop, zeven stuks kaapsche koobeesten, aangebragt per de VEREENIGING, kapt. Herman, te betrogen bij den kapitein.

—Bij den ondergeteekenden is verkrijgbaar goed gedroogd hooi per picol a f 4.

L. BEUK.

Goesong - Batavia.

—Zeeuwache aardappelen tot civielen prijs te koop bij JACOMETTI.

—Dier verrek, als de hand te koop, op een goede piano-forte, bij HAGENBAAR.

—Op de vendutie van vrijdag den 17 dezer zal mede worden verkocht, voor rekening der assuradeurs, een partij oud koper, te zien in de pakhuizen van Douglas, Mackenzie en Co.

—Pro fisco. Op vrijdag den 17den januarij 1834, zullen mede worden verkocht vijftig geweren zonder bajonetten, welke door de beampten der recherche zijn aangehouden.

De eerste deure. en gezw. expl. bij den raad van justitie te Batavia.

SCHOUTEN.

(Zie verder het bijvoegsel.)

Bijvoegsel der Javasche Courant.

WOENSDAG den 15den Januarij 1834.

—Te koop een tuin, op Pangurangan, te bevragen bij den eigenaar.
P. VAN RIEMSDIK.
13 januarij 1834.

—Zwarte en roode inkt, verkrijgbaar bij de opzieners der drukkerij.

HUWELIJKEN.

Getrouwd,

H. BURGER,

ANNA CORNELIA VAN DALEN.

PADANG, den 11den december 1833.

GEBORTEN.

Verloft van eene dochter, de echtgenoot van

SIDOKARIE,

den 31sten dec. 1833.

H. D. POTTER.

STERFGEVALLEN.

Op den 30sten december 1833, overleed te Lebak, residentie Bantam, de weldel gestrengde heer *Christiaan Adolf Plaat*, oud ruim 48 jaren, in leven assistent resident van Lebak.

De bij codicil voor de nalatenschap benoemde executeuren,

Z. KOCHLER,

T. W. CRONE,

E. LOISEL.

—DIED.] At Padang, on the 11th. December 1833, Mr. C. H. de Lamotte, much regretted by his relations and friends.

NAGELATEN BOEDEL.

—Een ~~van of aan den boedel van wijlen den weldel gestrengde heer~~ *Christiaan Adolf Plaat*, in leven assistent resident van Lebak, wordt verzoekt, daarvan opgave of betaling te doen, binnen den tijd van zes weken, aan den

LEBAK,

den 8ten januarij 1834.

mede executeur,

T. W. CRONE.

Woonachtig te Anjer, Residentie Bantam.

—Die iets te vorderen heeft van, dan wel verschuldigd is aan den alhier overleden chinest *Sing Hotjanj*, wordt bij dezen verzocht om afgifte of betaling te doen, heden binnen drie maanden, aan

De agenten der Samarangsche wees- en boedelkamer alhier,

JOANI,

3 januarij 1834.

J. D. PIETERS,

A. ZIEGELIETS.

—Al degenen welke iets te vorderen hebben, dan wel verschuldigd zijn, aan den boedel van wijlen den Arabier *Sech Salim bin Aboet Bajraie*, gelieven daarvan afgifte of betaling te doen, binnen den tijd van zes weken, aan den ondergeteekende executeur.

SECH ACHTMAT BIN ALIE BAJRAIE.

SAMARANG, den 6den januarij 1834.

—Crediteuren of debiteuren, van of aan den boedel van wijlen den 1sten luitenant *Ligtmeester*, den 23sten november 1833, in de Padangsche boedelkamer overleden, ge-

De crediteuren of debiteuren in voornoemden boedel,

C. DE STURLER, kapitein.

J. M. KERN, 2de luitenant.

Fort VAN DER CAPELLEN, 28 november 1833.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

De Directeur der Oost Indische Zee & Brand Assurantie Maatschappij brengt ter kennis van Heeren deelhebbende alhier, dat op woensdag den 22sten dezer, ten zijnen kantore des middags ten twaalf ure algemeene vergadering, zal worden gehouden, ingevolge art. 14 der statuten van genoemde Maatschappij.

H. VAN EIBERGEN SANTHAGENS.

BATAVIA, 15 januarij 1834.

—Une personne d'un moyen-âge parlant plusieurs langues, ayant les connoissances nécessaires pour enseigner les no-

tions préliminaires d'une bonne éducation aux enfants, et ayant aussi celles commerciales pour une place de commis, offre ses services.

S'adresser par lettres affranchies à Monsieur Smet, hyoutier à Ryswyk près de Batavia.

Te huur tegen primo februarij staande, het huis te Goenong-Saharie, welk bewoond door wijlen den heer *Vermeulen*, adres bij *Cantel Verbeke*, te Weltevreden.

—Te huur een zeer aangenaam gelegen huis, van veel gemakken voorzien, kunnende 1°. februarij worden aangevraagd; inform. bij H. J. DE WIT, 99.

—De Kaapsche Rodekruis ~~hangeplaat~~ per de VEREENIGING, zijn te bezichtigen ten huize van den heer P. C. Stelling.

VERTREKKENDE SCHEPEN.

Passage naar Nederland met de schepen *PRINCES MARIANNE*, kapitein *Adelaar*; de *NEERLANDSCH KONING*, kapitein *Vit* en de *Mant*, kapitein *Veltoven*, zijnde allen bijzonder goed ingerigt voor passagiers, adres ten kantore van TEN BRINK, REIJNST EN GIJSING, BATAVIA, 15 Januarij 1834.

—Passage naar Nederland per het schip de VEREENIGING, kapitein *Ar Herman*, te bevragen bij den kapitein.

VERTREKKENDE PERSONEN.

H. F. Poot, vertrekt naar Nederland.

VASTGESTELDE PRIJZEN.

	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Tarwe broed de 14 onsen	>	30	>	35	>	33
Varkens-vleesch het kattin	>	40	>	35	>	20
Ossen vleesch het lb	>	25	>	20	>	15

MARKTPRIJZEN.

	Batavia	Samarang	Sourabaya			
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Rijst eerste soort per kotjang	170	>	180	>		
Idem tweede soort per kotjang	160	>	172	>	165	>
Idem derde soort per kotjang	155	>	160	>		
Idem eerste soort per gantang (re picol)		73	>	55	>	>
Idem tweede soort per gantang		60	>	44	>	>
Idem derde soort per gantang		62	>	40	>	>
Koffij per pikol	25	>	25	>	25	>
Klapper-olie per lakker van 33 bottels				20	11	5
Katjang-olie per lakker van 33 bottels	6	30	4	5	5	94
Dempel-olie per pikol	18	>	19	20	19	>
Brandhout per vaden van 18 voeten lang, 6 voeten hoog en 2 voeten breed	44	>	24	>	12	>

NB. Bovenstaande artikelen zijn allen in koperen munt bekend.

Te Samarang wordt de katjang 228 pikols of 3500 lb gerekend.

SCHREPSBERIGTEN.

BATAVIA.

Hangeplaat:

Jan. 9—schip *De Padma*, L. H. Houtman, van Samarang op 6den september, passagier, de heer Bourrel.—schip *De Vereeniging*, A. A. Herfich, van Amsterdam den 15den juli.

